

Jeg tager da først Indtægtssiden. Der gælder det samme, som i det hele og store har været Tilfældet under hele den højtærede Finansministers Administration, og som jeg siger til hans Ros, at hans Indtægtsoverslag i Almindelighed har været særdeles nøgternt, særdeles forsigtigt, og har staaet i en glædelig Modsætning til hans Udgiftsoverslag. Jeg har gaaet det efter, saa vidt jeg har været i Stand til det, og har fundet, at ogsaa her er Indtægterne gennemgaaende ansatte meget nøgternt. Der er endogsaa visse Poster, hvor man med ret megen Sikkerhed kan vente en større Indtægt end af Finansministeren anslaaet. Jeg skal nævne som Eksempel derpaa Overskuddet fra Grønland, som er sat til 182 000 Kr. Naturligvis afhænger dette Overskud ganske væsentligt af Handelsindtægterne, der atter afhænger af Konjunkturerne. Men hvis man ser paa de nærmest foregaaende Aars Resultater og tager Hensyn til de Sandsynligheder, der kan være for Konjunkturerne i de Varer, det her drejer sig om, maa det vistnok siges at være overordentlig lavt anslaaet, naar det sættes til 182 000 Kr. Hvad Nationalbanken angaar, anslaaes Statens Indtægt til 840 000 Kr., medens den i Finansaaret 1918—19 var 2 335 000 Kr., og af Nationalbankens sidste Regnskab kan man se, at den for indeværende Aar vil blive 3 289 000 Kr. Derfor er det naturligvis ikke givet, hvad Indtægten vil blive i Finansaaret 1920—21, men da Forholdene er ret ligeartede med, hvad de har været før, vil man ogsaa for dette Aar kunne vente en meget væsentlig større Indtægt end de 840 000 Kr.

Men der er en vigtig Gruppe Indtægter, med Hensyn til hvilken jeg ikke kan anse Finansministerens Overslag for rigtigt. Det er de Grupper, som kaldes de indtægtgivende Virksomheder. Man fristes til at sætte Ordet indtægtgivende i Anførselstegn, naar man ser, at Hovedresultatet for de saakaldte indtægtgivende Virksomheder er en samlet Underbalance paa ca. 8 407 000 Kr. Det er en egen Art af indtægtgivende Virksomheder: (*Finansministeren* [Brandes]: Hvor staaer: „indtægtgivende“?). Det er, som den højtærede Finansminister vil se, Enderesultatet, det Tal, jeg nævner: 8 407 000 Kr.s Underskud for de indtægtgivende Virksomheder. Der er for det første Statsbanerne, der med en anslaaet Indtægt paa 145½ Mill. Kr. fremviser et ganske lille, forholdsvist næsten mikroskopisk Overskud paa 312 000 Kr. Den højtærede Finansmini-

ster bemærkede selv ved Finanslovsforslagets Fremlæggelse, at man kunde naturligvis ikke lide paa det Tal, da det drejede sig om saa overordentlig store Beløb. Det er sandt, men man kan allerede nu se, at det Overslag, som er givet paa Finanslovsforlaget, neppe vil holde. En meget væsentlig Post paa Udgiftssiden er den Udgift, som er anslaaet til ca. 40 Mill. Kr. — tror jeg, naar man sammenlægger det hele —, til Brændselsudgifter. Disse Brændselsudgifter er beregnede efter en Sats af 115 Kr. pr. Ton Kul. Det er nu noget, Finansudvalget nærmere kan undersøge, men det maa i hvert Fald i Forhold til Udsigterne paa Kulmarkedet siges at være en ret lav Ansættelse. Dette vil imidlertid Tiden vise. Hvad man derimod kan sige, er dette, at i den Beregning, som er gjort over Lønningslovens Virkning paa Statsbanernes Budget, har man paa Grund af Opgavens store Vanskelighed ikke, saaledes som paa de fleste andre Budgetter, kunnet indregne Lønningslovsforslagets Sats i Tallene, men har derimod taget et samlet Beløb paa, saa vidt jeg husker, godt 26 Mill. Kr., hvortil man har beregnet Lønningslovsforslagets Virkninger. Men nu er Lønningslovsforlaget ikke det samme som den endeligt vedtagne Lønningslov, og af de 17 Mill. Kr.s Forøgelse under dets Behandling paa Rigsdagen vil der dog falde — ja, jeg tør ikke sige hvor meget, paa Statsbanernes Budget, men antagelig neppe mindre end 5 Mill. Kr. (*Finansministeren* [Brandes]: Det er medregnet). Er det medregnet i de 26 Millioner? Det antager jeg ikke; i alt Fald saaledes, som Anmærkningerne er affattede, er disse 5 Mill. Kr. ikke medregnede. Desuden vil det, naar man nøjere gennemgaaer Anmærkningerne, vise sig, at der paa adskillige Steder ligefrem er forudsat supplerende Ændringer, som vil fremkomme under Finanslovsforslagets videre Behandling, og det kan med den overordentlig knappe Tid, der har været til Udarbejdelse af dette Budget, heller ikke undgaaes, at der er adskillige Poster, som man vel kun med nogenlunde Sikkerhed kan angive Størrelsen af. Med Hensyn til dem har man valgt at holde sig til Normalsummen og sige, at Suppleringen kommer gennem Ændringsforslag, eventuelt gennem Tillægsbevillingsloven. Det fremgaaer af Anmærkningerne, at vi ad den Vej kan vente en ikke saa ringe Forøgelse af Udgiften. Derfor maa jeg anse det for ret sikkert, at Afslutningen af Statsbanernes